

σπανίως, διότι ἐδῶ ὅλοι σχεδὸν τὸν ἐγνώριζον.

Ἡμέραν τινὰ ὁμως, εἶδε γραίαν τινὰ κόπτουσαν χόρτα. Τὴν ἐπλησίασε, τὴν ἐχαιρέτισε καὶ ἐκ τῆς ἀπαντήσεως «καλημέρα σας Κύριε,» ἐνόησεν ὅτι ἡ γραία δὲν τὸν εἶχε ποτὲ ἰδῆ.

Τὴν ἐπλησίασε περισσότερο· ἐγὼ ἰστάμην ὀπίσω· ἡμεθα μόνοι τὴν στιγμὴν ἐκείνην.

— Δὲν μοῦ λέγετε, καλὴ μου γυναῖκα, εἴμπορεῖτε νὰ μοῦ δώσετε καμμίαν πληροφορίαν περὶ τοῦ Βασιλέως;

Τὸν ζητῶ καὶ δὲν τὸν εὐρίσκω.

— Ἐγὼ; . . . Δὲν τὸν εἶδον ποτὲ τὸν Βασιλέα μου . . . Δὲν τὸν γνωρίζω.

— Μοῦ εἶπαν ὅτι κυνηγεῖ ἐδῶ εἰς αὐτὰ τὰ ὄρη! Ἐπεθύμουν νὰ μάθω ποίαν διεύθυνσιν ἔλαβε, διότι ἔχω ἀνάγκην νὰ τὸν ἰδῶ.

— Χμ . . . Εἰξεύρω ὅτι ὁ Βασιλεὺς πρέπει νὰ εἶνε εἰς αὐτὰ ἐδῶ τὰ ὄρη . . . ὅλοι λέγουν πῶς εἶνε ἀλλ' ἐγὼ δὲν τὸν εἶδον ποτέ.

— Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ὄρη τί λέγουν διὰ τὸν Βασιλέα, καλὴ μου γυναῖκα;

— Ἄ! . . . λέγουν τόσα πράγματα!

— Ἄς ἀκούσωμεν . . . λέγετε.

— Λέγουν πῶς εἶνε καλός, γλυκὺς γενναῖος . . . Κάμνει τόσα καλὰ εἰς τὰ ὄρη μας . . . εἶναι ἐπὶ τέλους ὁ καλὸς μας ἀγγελὸς, ἀλλὰ . . .

— Ἀλλὰ τί; ἐξκολουθήτε.

— Λέγουν πῶς ἔχει ἓνα μεγάλο κακὸ ἔλ'άτωμα.

— ὦ . . . ὦ . . . Ποῖον;

— Λέγουν πῶς ἀγαπᾷ παρὰ πολὺ τὰς γυναῖκας.

— Ἐ, τοῦτο εἶναι ἐγκλημα . . . τόσον περισσότερο μάλιστα ὅταν αἱ γυναῖκες εἶναι ἀξιαγάπηται . . .

— Ἐγκλημα ὄχι . . . Ἀλλ' ἓνας Βασιλεὺς ἔπρεπε νὰ εἶνε ὀλιγώτερον τρελλὸς διὰ τὸ ὠραῖον φύλον.

— ὁ Βασιλεὺς ἐξερράγη εἰς ἀκράτητον γέλωτα. Ἐχαιρέτισε τὴν γυναῖκα, καὶ φθάσας τὴν ἀκολουθίαν του ἀπέστῆλεν ἀξιοματικὸν τινὰ ὅπως φέρῃ ἑκατὸν λίρας εἰς τὴν γραίαν, λέγων αὐτῇ ὅτι τὰς στέλλει ὁ Βασιλεὺς ἐπειδὴ ἂν ἐνίοτε ἀρέσκετο νὰ ἀγαπᾷ τὴν γυναικεῖαν ὠραιότητα, ἐξετίμα οὐχ ἦτον πάν

τοτε τὰς τιμίας καὶ ἐργατικὰς γυναῖκας τῶν ὀρέων του.

Φαντασθῆτε τὴν δυστυχῆ γραίαν! . . . Ὀλίγον ἔλειψε νὰ χάσῃ τὸ λογικὸν της.

* *

Τὰς Κυριακὰς δὲν ἦτο κινήσιον ὅλη ἡ ἡμέρα ἦτο ἀφιερωμένη εἰς ἀνάπαυσιν.

Ὁ Βίκτωρ ἤκουε τὴν λειτουργίαν. εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου. Κάθε Κυριακὴν εἶδιδε 200 λίρας εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀνὰ δύο λίρας εἰς ὄλους ἐκείνους ἐκ τῶν χωρικῶν οἵτινες εἶχαν ἀκούσει μετ' αὐτοῦ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὀρησκευτικοῦ τούτου καθήκοντος, ὁ Βίκτωρ ἐκάθητο ὑπὸ τὸ περίστυλον, ἐνίοτε δὲ ὑπὸ τι δένδρον, καὶ ἐκεῖ ἤκροάζετο ὅλα τὰ τέκνα τῶν ὀρέων.

Ἐνεθάρρυνε, παρηγόρει, συμβούλευε πατρικῶς, ἐβοήθη τοὺς πάντας . . . Οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἀνεχώρει ἐκεῖθεν χωρὶς νὰ σφίγῃ τὴν χεῖρα τοῦ Βίκτωρος, χωρὶς παρ' αὐτοῦ νὰ εὐεργετηθῇ.

Π. Α. ΒΑΛΒΗΣ

Η ΚΟΡΗ

Στήθηκ της ἔχει τὸν ἀφρὸ ἢ θάλασσα κι'

[ἀγκάλη

τὸ κύμα της τὸ ἀπιστο, καὶ χεῖλη τὸ

[περιγιάλι!

Ἐχει κι' ἡ κόρη τὸ ἀφρὸ σ' τὰ στήθια

[της κ' ἐκείνη,

καὶ κύμα της ἀγκάλης της, τὸ φίλημα

[ποῦ δίνει.

Κ' ὅσα τὰ χεῖλη ἐκείνης κρυφὰ κρατοῦνε

[κάλλη,

στ' ἀχειλι ζωγραφίζονται τῆς κόρης

[τὸ κοράλι . . .

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΛΑΝΤΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Κατ' αὐτὰς ἐτελεύτησεν ἐν Νέα Ὑόρκῃ ὁ περιφανὴς ἠθοποιὸς Φέχτερ, περὶ οὗ διηγοῦνται τὸ ἐξῆς

ἀνέκδοτον. Ὅτε διηύθυνε τὸ ἐν Λονδίνῳ θεάτρον τοῦ Λυκείου, ἐδέχετο μυστικῶς τὰς ἐπισκέψεις τοῦ ὑπεραγαπήσαντος καὶ θαυμάσαντος αὐτὸν πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας, ὃν καὶ ἐδίδαξε πῶς δύναται νὰ παρέρχηται εἰς τὸ δημόσιον ἄγνωστος καὶ φορῶν προσωπεῖα ὀλίγον ἢ οὐδὲν διαφέροντα προσώπου ἀληθῶς ἀνθρωπίνου. Ἀμα ἐκμαθὼν τὴν τέχνην ὁ πρίγκιψ κατώρθωσε νὰ ἐξαπατήσῃ πλεονάκις τοὺς ἐν τῇ αὐλῇ. Μιᾶ τῶν ἡμερῶν παρέστη ἐνώπιον τῆς μητρὸς του ὡς ἐπαίτης τοῦ Λονδίνου φορῶν βράκη καὶ ἐπιδεικνύμενος αἰμάσσοντα τραύματα, ἔλκη καὶ οὐλὰς ἐπὶ τῶν ἡμιγύμων κνημῶν. Ἡ Βασίλισσα Βικτωρία ἐπτοίθη, ὠχρίασε καὶ διέταξε τὰς θεραπαίνας νὰ ὠθήσωσι τὸν αὐθάδη ἐπαίτην ἐκ τῶν ἀνακτόρων. Ὁ πρίγκιψ ἀφῆκε νὰ ἀναγνωρισθῇ μόλις ὅτε κατέβη εἰς τὸν πολῶνα, ἀφελῶν τὸ προσωπεῖον.

Ὁ ἀκάματος γάλλος φυσιολόγος Φλωράρ. Πρεβόρ, ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἀσχολούμενος νὰ ἐρευνᾷ τὸν στομάχον διαφόρων ἐντομοφάγων πτηνῶν, ἐδημοσίευσεν ἀρτίως νέον τῶν ἐρευνῶν του κατάλογον, μνημονευθέντα καὶ ἐπαινεθέντα ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Γερουσίας καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἠρεύνησε τοὺς στομάχους ὀκτωκαίδεκα χελιδόνων ἐκ τοῦ εἶδους τῶν ἐν ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς οἰκούντων κυψέλων, οὓς εἶχε συλλάβει κατὰ διαφόρους ἄρας τοῦ ἐνιαυτοῦ. Εὔρε δὲ 8,390 ὥστε εἰς ἕκαστον πτηνὸν ἀναλογουσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν 466 ἐντομα. Ὁ ἀναπολῶν κατὰ νοῦν, ὅτι ἐν τοῖς στομάχοις τούτοις οὔτε χόνδρος σίτου εὐρέθη, οὔτε ἔχνος τι ὀπωρικοῦ ἢ βοτάνης, δύναται νὰ ὑπολογίσῃ ἠλίγκην ὠφέλιαν τὰ πτηνὰ παρέχουσιν εἰς τὴν γεωργίαν.

Καὶ αἱ κυραὶ μονομάχοι.—Ἐν Νέα Ὑόρκῃ κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα ἐξ μονομαχίαι διεδραματίσθησαν μεταξύ δεσποινίδων! Ἡ τελευταία τῶν μονομαχιῶν τούτων εἶναι καὶ ἡ μᾶλλον περίεργος. Αἱ ἀντίπαλοι Ἐβελίνα Μάσων καὶ Ἰωάννα Λαδσέιμ διετέλουν ἐν παρθενα-